

Banko-Utskottets Memorial:

N:o 2, angående verkställd undersökning och granskning af Riksbankens tillstånd, styrelse och förvaltning;

N:o 3, angående afskrifning af åtskilliga lån och öfverräntor utur Diskontkontorets räkenskaper; och

N:o 4, i fråga om afskrifning af åtskilliga vid Lånekontoret i Göteborg upptagna diskontlån, äfvensom af derstädes balanserade räntor å dylika lån.

§ 8.

Justerades protokollsutdrag rörande de vid detta sammanträde fattade beslut.

Kammarens ledamöter åtskiljdes kl. 3 e. m.

In fidem

H. Husberg.

Thorsdagen den 25 Februari.

Kl. 2 e. m.

§ 1.

Vid det riksdagsmannaval, som, med anledning af Herr Matts Pehrsons fränfalle, den 16 i denna månad blifvit anställt inom Sjuhundra och Lyhundra häraders, jemte Frötuna och Länna samt Bro och Wätö skeppslagers domsaga af Stockholms län, hade till ledamot af denna Kammare för nämnda domsaga blifvit utsedd förre Riksdagsfullmäktigen *Gustaf Larsson* i Stensta, hvilken nu företedde pollet för inträde i Kammaren, helsades af Herr Talmannen och intog derefter sin plats bland Kammarens ledamöter.

§ 2.

Föredrogos, men blefvo för andra gången bordlagda:

Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 23 och 24;

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtanden N:is 1—3 (i samlingen N:is 2—4);

Konstitutions-Utskottets Utlåtanden N:is 1 och 2;

Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 25—28; och

Banko-Utskottets Memorial N:is 2—4.

Rörande föredragningen af Stats-Utskottets Utlåtanden, N:o 23, äfvensom N:o 23 *Litt. A* och N:o 23 *Litt. B* beslöts, på Herr Talmannens förslag, att N:o 23 *Litt. A* skulle föredragas näst före femte och N:o 23 *Litt. B* näst före adertonde punkten i Utlåtandet N:o 23.

§ 3.

Herr Jöns Olsson i Nordanå, som anmält sig till motions afgifvande, yttrade: Innan den motion uppläses, som jag nu går att afgifva, anhåller jag att få taga Kammarens uppmärksamhet i anspråk för några ord med anledning af det yttrande, som af den aktade representanten från Lund afgafs, då min förut under denna riksdag i samma ämne väckta motion till behandling härstädes förevar. På det att icke Kammaren må såsom sanna antaga hans deri innefattade origtiga påståenden och begagna sig af den Kammaren tillkommande rättighet att utan föregående remiss afslå den motion, jag härmed ämnar framlägga i en annan form, får jag upplysa, att jag, jemte denna motion, bifogar faktiska bevis på allt hvad jag förut uppgifvit.

Den ärade talaren anförde nemligen, bland annat, att de arrendekontrakt emellan Akademien och dess arrendatorer, som jag antydtt skulle vara af så svår beskaffenhet, längesedan voro utbytt; men om ock så skulle vara förhållandet, så har åtminstone konsistorium dervidlag handlat på fri hand, utan kanslers tillåtelse, ty det kanslersbref, som samme talare återopat, gifver vid handen, att alla de af den 8 Maj 1867 upprättade kontrakt skulle förändras i öfverensstämmelse med konsistorii förslag, men ger icke stöd för någon förändring med de äldre kontrakten.

Samme talare yttrade äfven, att akademiska förvaltningen trodde sig skola kunna bereda arrendatorerne en fördel derigenom att de erhållit rättighet att betala arrendet antingen in natura eller i penningar; men då det enligt samma kontrakt endast är löntagarne, som blifvit förbehållne rätten att uppsäga afraden till erläggande in natura, kan sådant ej gagna arrendatorerne, såsom denne talare synes hafva föreställt sig.

Att arrendatorerne ej, på sätt meranämnde talare jemväl anförde, inställde sig hos löntagarne för att pruta, faller af sig sjelft, då löntagarne, oberoende af den akademiska förvaltningen, egde valfrihet att uppbära arrendet antingen in natura eller i penningar.

Samme talare uppmanade mig att taga närmare reda på förhållandena, då han trodde att jag icke skulle finna skäl att inkomma med ny motion. Denna hans uppmaning har jag efterkommit samt härutaf hemtat än mera stöd för befogenheten af nytt förslag i ämnet.

Härtill har icke minst bidragit den ärade talarens yttrande att den akademiska förvaltningen förmenade sig hafva gjort arrendatorerne en tjänst genom medgifvandet att aflemna arrendet på ena eller andra sättet, under det att, såsom jag redan påpekat, valfriheten i detta hänseende i sjelfva verket endast är på löntagarnes sida. Då en sådan uppfattning, om hvad som kan vara fördel för den ene eller andre, gör sig gällande inom nämnda korporation, anser jag det vara hög tid att Representationen

biträder akademiska förvaltningen i ordnandet af dess ekonomi; af hvilket skäl jag blifvit ytterligare sporrad till motionens förnyade afgifvande, hvilken jag nu anhåller måtte blifva af en notarie uppläst.

Den nu afgifna motionen, N:o 345, blef härefter uppläst och bordlagd.

Sammanträdet afslutades kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

In fidem
H. Husberg.

Lördagen den 27 Februari.

Kl. 10 f. m.

§ 1.

Enligt hvad Herr Talmannen tillkännagaf hade Herr Statsrådet och Kommendören med stora korset af Kongl. Nordstjerne-orden, Friherre G. af Ugglas anmält sig till aflemnande af följande Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner:

N:o 20, angående förändring i sättet för räntans och kronotondens utgörande; och

N:o 21, med förslag till utgiftsstaten för skogsstyrelsen, skogsstaten och skogsläroverken, att gälla från och med år 1870.

Herr Talmannen förklarade, vid emottagandet af dessa nådiga Propositioner, att Kammarerna skulle åt dem egna grundlagsenlig behandling.

§ 2.

Protokollet för den 20 Februari upplästes och godkändes.

§ 3.

Föredrogs Herr *Jöns Olssons* i Nordanå motion, N:o 345, om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t angående lösande efter medelmarkegångspris af arrendespanmålen från akademi-hemmanen i Upsala och Lund m. m.

Ordet begärdes af

Herr *Jöns Olsson*, som yttrade: Herr Talman! Mine Herrar! För att kunna göra åtskilliga förändringar i denna motion och rätta några misskrifningar, anhåller jag vördsamligen att få taga den tillbaka.

Vidare anfördes ej. På Herr Talmannens hemställan medgaf Kammarerna att motionen finge af motionären återtagas.